

Apostolien teot 8:1-25

Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit.

Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.

Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen.

Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa. Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteet, jotka hän teki. Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu ja rampa parani. Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri; ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan 'suureksi'". Ja he kuuntelivat häntä sentähden, että hän kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt.

Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset. Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästytti.

Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen. Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen; sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen. Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen.

Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen". Mutta Pietari sanoi hänelle: "Merkköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä. Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudesta ja rukoile Herraa-jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan. Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä." Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet".

Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa Samarian kylässä.

Joskus pahankin täytyy palvella hyviä tarkoituksia, kuten alkuseurakuntaan kohdistunut vaino sai aikaan sen, että evankeliumia lähdettiin julistamaan laajalti ympäristöön. Sinänsä vainon kohteiksi joutuneiden uskovien oli ehkä hieman helpompi lähteä sen vuoksi, että he olivat jo myyneet omaisuutensa. Joka tapauksessa he joutuivat jättämään kotiseutunsa ja pakene-

maan ympäristön kyltiin. Evankeliumi menestyi ja levisi ihmetekojen saattamina, mutta Saulus, joka tunnetaan myöhemmin Paavalina, vainosi seurakuntaa, heittäen vankeuteen Herraan uskovia. Myöhemmin kirjeissään Paavali tunnustaa luullensa palvelleen sillä tavoin isiensä Jumalaa:

"Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan." Apt.26:9

Sitten Apostolien teot lähtee seuraamaan Filippuksen matkaa ja vaiheita Samarian kaupungissa. Siellä kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteet, joita hän teki. Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu ja rampa parani. Voitte vain kuvitella, mikä tunnelma vallitsi tuossa kaupungissa: - "Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa."

Sitten Raamattu kertoo opettavaisen kertomuksen noita-Simonista, joka näki Filippuksen ja apostolien tekemät ihmeet ja ihmisten täytyvän Pyhällä Hengellä. Hän, tottuneena ihmisten manipulointiin ja valtaan hallita heitä, halusi nyt tämän saman armolahjan, joka vaikutti apostolien kätten kautta. - "Antakaa minullekin se valta."- Hän luuli hengellisten asioiden olevan rahalla ostettavissa, mutta Pyhän Hengen voitellussa Pietari paljastaa hänen sydämensä tilan nuhdellen häntä ankarasti. Simon hätäntyy ja parannusta tehden hän alkaa pyytää rukousta puolestansa, ettei häntä kohtaisi se paha, mistä Pietari oli sanonut.

Pyhä Henki vaikutti ihmeellisellä tavalla alkuseurakunnan aikoina ja apostolit julistivat menestyksekkäästi evankeliumia. - Rukoilien myös tälle päivälle, että jospa Herra antaisi sen armon ja vaikutuksen myös meidän pävillemmekin, että ihmisiä tulisi uskoon yhä enemmän, sairaat paranisivat ja uskon tulleet saisivat Pyhän Hengen. - Oi Herra, muista armoissasi meitä!

